

РЕШЕНИЕ

№ 3397

гр. Варна, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 24 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Веселина Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20223110107557 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от Б. И. срещу ЗАД “Б.В.И.Г.” АД, ЕИК ***, гр. ** иск с правно основание чл. 405, ал. 1 за заплащане на сумата от **2 691, 10 лв.**, след допуснато изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 КЗ, претендирана като неизплатено застрахователно обезщетение по договор за застраховка “Каско Стандарт”, обективирана в застрахователна полица № ***/09.08.2021г., със срок на застрахователно покритие от 15.08.2021г. до 14.08.2022г., в резултат на реализирано на 11 – 12.04.2022г. застрахователно събитие в гр. ***, изразяващо се в увреждане на задна лява врата, заден ляв калник, стоп ляв външен, стоп ляв вътрешен, стоп десен външен и стоп десен вътрешен лек автомобил марка “Хюндай Санта фе”, рег. № ***, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 13.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и направените по делото съдебно – деловодни разноски.

В исковата молба ищецът Б. И. твърди, че на 09.08.2021г. е сключил със ЗАД “Б.В.И.Г.” АД договор за застраховка “Каско Стандарт”, обективирана в застрахователна полица № ***/09.08.2021г., със срок на застрахователно покритие от 15.08.2021г. до 14.08.2022г. н а лек автомобил марка “Хюндай Санта фе”, рег. № *** при уговорена застрахователна сума от 8 900 лв. и застрахователна премия от 522, 17 лв., платена в пълен размер.

В срока на действие на застрахователния договор, на 11 – 12.04.2022г., е настъпило застрахователно събитие, изразяващо се в изразяващо се в увреждане на задна лява врата, заден ляв калник, стоп ляв външен, стоп ляв вътрешен, стоп десен външен и стоп десен вътрешен, което е установено в деня, следващ паркирането му на 11.04.2022г. в гр. ***, а именно на 12.04.2022г. около 09:30 ч.

За настъпилото събитие застрахователят е уведомен незабавно, както и органите на МВР – Варна, а представители на ответника са извършили оглед на вещта, но не са изплати дължимото застрахователно обезщетение равно на стойността, която е необходима за възстановяването ѝ в същото състояние от преди увреждането, което обуславя и правният интерес от заявяване на осъдителна претенция.

В срока за отговор, ответникът ЗАД “Б.В.И.Г.” АД признава валидното сключване на

договор за имуществена застраховка “Каско Стандарт”, фактът, че е бил уведомен за настъпилите щети по автомобила, както и, че представители на застрахователя са извършили оглед, при който са установили повреди, които не съответстват на декларирания механизъм, а именно уврежданията, настъпили по задни стопове, задна лява врата и заден ляв панел.

Оспорва се соченият механизъм, както и причинно – следствената връзка между него и настъпили материални щети.

Счита се, че ищецът не е активно материално – правно легитимиран, тъй като не е собственик на застрахованата вещ. Твърди се още, че щетите са настъпили от други събития, предшестващи настъпилото произшествие.

В условие на евентуалност, в случай, че бъде доказан иска по основание, се настоява при определяне на обезщетението да се съобразят неплатените застрахователни премии от застрахования.

Предвид изложеното се настоява за отхвърляне на заявената претенция.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не са спорни между страните следните релевантни за делото факти, за които са ангажирани допустими и относими доказателствени средства:

1./ на 09.08.2021г. между Б. И., в качеството му на собственик на лек автомобил марка “Хюндай Санта фе”, рег. № *** и ЗАД ЗАД “Б.В.И.Г.” АД, е сключил договор за застраховка “Каско Стандарт”, обективиран в застрахователна полица № ***, със срок на застрахователно покритие от 15.08.2021г. до 14.08.2022г. при определена застрахователна сума 8 900 лв. и еднократна застрахователна премия в размер на 522, 17 лв., която е заплатена в пълен размер, видно от издадената разписка, удостоверяваща факта на плащане /л. 7/;

2./ на 11.04.2022г. застрахованият е паркирал автомобила си в гр. ***, а на следващия ден установил щети по задна лява врата, заден ляв калник, стоп ляв външен, стоп ляв вътрешен, стоп десен външен и стоп десен вътрешен.

Представител на застрахователя е изготвил снимков материал, който е послужил на експерта по САТЕ за изготвяне на заключение.

За злоумишлените действия е бил уведомен полицейски орган в III РУ – гр. Варна;

4./ застрахованият е уведомил застрахователя за настъпилото събитие, чиито служители са извършили оглед и са съставили на 12.04.2022г. опис на претенция, в който са удостоверили увреждания по панел заден ляв калник 5 бр.; стоп ляв външен; стоп ляв вътрешен; стоп десен външен; стоп десен вътрешен;

5./ застрахователят е отказал да изплати застрахователно обезщетение;

Спорните по делото въпроси се отнасят до вида на щетите по застрахования автомобил, механизъм на настъпването им, и намират ли се същите в причинно – следствена връзка с настъпилото произшествие.

Съгласно неоспореното заключение на допуснатата СТЕ, което се кредитира от съда в цялост и което е изготвено въз основа на представен от застрахователя снимков материал, уврежданията по застрахования автомобил, са, както следва: задна лява врата – вертикално ориентирана деформация в задната част на детайла, изискващ ремонт и боядисване; панел заден ляв /калник/ - деформация на предната част на детайла – ремонт и боядисване; стоп ляв външен – спукване на стъклото на детайла, за което е необходима неговата подмяна; стоп ляв вътрешен - спукване на стъклото на детайла, за което е необходима неговата подмяна; стоп десен външен - спукване на стъклото на детайла, за което е необходима неговата подмяна и стоп десен вътрешен - спукване на стъклото на детайла, за което е

необходима неговата подмяна. Тези увреждания могат да настъпят само в паркирано състояние на автомобила. Възможността уврежданията да настъпят при движение е изключена, тъй като не са налице щети по дължината на автомобила.

Всички увреждания сочат според експерта злоумишлени действия на трето лице.

Съобразявайки писмените доказателства - опис на претенция на 12.04.2022г., изготвена от представител на застрахователя и изслушаното заключение по СТЕ, съдът приема, че в срока на действие на застрахователното правоотношение по имуществената застраховка "Каско Стандарт", съдът приема, че на 11 – 12.04.2022г. застрахованата вещ е била увредена вследствие на злоумишлени действия на трето лице, изразяващи се във вертикално ориентирана деформация в задната част на лява врата, изискващ ремонт и боядисване; деформация на предната част на панел заден ляв /калник/ – ремонт и боядисване; спукване на стъклото на стоп ляв външен, за което е необходима неговата подмяна; спукване на стъклото на стоп ляв вътрешен, за което е необходима неговата подмяна; спукване на стъклото на стоп десен външен, за което е необходима неговата подмяна и спукване на стъклото стоп десен вътрешен, изискващ също подмяна, намиращи се в причинно – следствена връзка със събитието.

Твърденията на застрахователя, че щетите са настъпили от събития, предхождащи процесното, остават недоказани по делото, а тези, касаещи несъответствие между декларираните обстоятелства и „фактическата обстановка“, следва да се считат опровергани от изслушаното заключение на СТЕ.

От значение е кое е лицето, застраховало вещта, явяващо се страна по договора за имуществена застраховка, а не лицето, комуто принадлежи правото на собственост върху МПС.

По размера на застрахователното обезщетение

Спорен е и въпросът как следва да се определи застрахователното обезщетение и какъв е неговият размер.

Действителната стойност на автомобила към деня на увреждането – 11 – 12.04.2022г., е 11 400 лв.

В съдебно заседание, експертът заявява, че е извършил оглед на увредените детайли и е установил, че увредените стопове, са били оригинални детайли. Стойността, необходима за възстановяване на автомобила, чрез закупуване на нови и оригинални стопове, включително материалите и труда, възлиза на сумата от 2 691, 10 лв.

Ако частите не са оригинални, а от алтернативни доставчици, стойността, необходима за възстановяване на автомобила, вкл. труд и материали, възлиза на 2 208, 74 лв.

Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя по имуществена застраховка, подлежи на уговаряне от страните в застрахователния договор. При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение, съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ, да заплати на застрахования уговореното застрахователно обезщетение в размер, определен по правилото на чл. 386, ал. 2 КЗ, а не според методиката на застрахователя, която не намира приложение. Разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, като доказването на вредата е в тежест на застрахования. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, по който въпрос е постановена и задължителна за съдилищата

съдебна практика на ВКС по чл.290 ГПК / напр. решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК/, намираща приложение и при действието на Кодекса за застраховане, в сила от 01.01.2016г.

Съобразявайки в съвкупност всички ангажирани доказателства и задължителната съдебна практика, съдът приема, че размерът на дължимото застрахователно обезщетение възлиза на сумата от 2 691, 10 лв., която съставлява стойността, необходима за възстановяване на имуществото от същия вид и качество, чрез подмяна на стоповете с оригинални детайли, каквито са били при настъпване на увреждането, вкл. и цена на труда и материалите.

С оглед изложеното, съдът приема, че ищецът е установил при условията на пълно и главно доказване предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя по имуществената застраховка по чл. 405, ал. 1 КЗ, като предявеният иск следва да бъде уважен в претендирания размер от 2 691, 10 лв., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 13.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

С оглед изхода на спора в полза на ищеца Б. И. следва да се присъдят сторените по делото съдебно – деловодни разноски, възлизащи на 861, 23 лв., на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

Размерът на уговореният и заплатен адвокатски хонорар от 450 лв., не следва да бъде намаляван по възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, тъй като надхвърля минимално установения по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 418, 38 лв. и е съобразен с действителната правна и фактическа сложност на делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД “Б.В.И.Г.” АД, ЕИК *, гр. ** ДА ЗАПЛАТИ** на Б. Ж. И., ЕГН *****, с. *** сумата от **2 691, 10 лв. /две хиляди шестстотин деветдесет и един лева и десет ст./**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по договор за застраховка “Каско Стандарт”, обективизирана в застрахователна полица № ***/09.08.2021г., със срок на застрахователно покритие от 15.08.2021г. до 14.08.2022г., в резултат на реализирано на 11 – 12.04.2022г. застрахователно събитие в гр. ***, изразяващо се в увреждане на задна лява врата, заден ляв калник, стоп ляв външен, стоп ляв вътрешен, стоп десен външен и стоп десен вътрешен по лек автомобил марка “Хюндай Санта фе”, рег. № ***, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 13.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 405, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА ЗАД “Б.В.И.Г.” АД, ЕИК *, гр. ** ДА ЗАПЛАТИ** на Б. Ж. И., ЕГН *****, с. *** сумата от **861, 23 лв. /осемстотин шестдесет и един лева и двадесет и три ст./**, представляваща сторени по делото съдебно – деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____